

MEMO

ÜRITUSE PEALKIRI Ümarlaud "Kuidas integreerida sotsiaal-, tervishoiu- ja haridusteenuseid laste vaimse tervise toetamiseks?"

TOIMUMISE AEG 07.06.2018 kell 11:00-14:00

TOIMUMISE KOHT Pärnu Laste Vaimse Tervise Keskus (Pärnu Haigla)

TEEMAD:

Ajakava:

10.45 Kogunemine

11.00 Sissejuhatus ja esinejate tutvustus, avasõnad VATEK-i esindajalt – Kädi Lepp, Signe Riisalo

11.10 Ettekanne „ Riigi rollist integreerimisel“ - Käthlin Mikiver, Sotsiaalministeerium

11.30 „Saagu Valguse ennetus- ja pereteenuste keskuse mudeli tutvustus“ Tiina Tõemets, SA Saagu Valgus

12.00 „Võimalused, vajadused ja väljakutsed koolitervishoius“ Kädi Lepp, SA Tallinna Koolitervishoid

12.30 Kohvipaus koos vahepalaga – Männipargi Lasteaia laste etteaste

13.00 „Laste Vaimse Tervise Keskuse tegevusest Pärnu Haigla sotsiaalravi teenuste koosseisus“ Olga Sumbajeva, Pärnu LVTK

13.30 Arutelu

Arutelu

Olga Sumbajeva: Pärnu haigla ei ole kindlasti hinnangute andmise organisatsioon, nemad hinnanguid kohtudele või teistele asutustele ei anna. Teevad tööd perega.

Signe Riisalo: Kui on vaja abi, siis tuleb seadusest tulenevalt teavitada lastekaitset. Kes iganes teab abivajajast lapsest, selle kohustus on teavitada vastavalt organit.

Küsimuste voor

Ena Soodla (SA Väärtustades Elu) - Koolitervishoiu teenust peab osutama kui koolis on 200 õpilast, aga kui on vähem siis võib? Miks mitte väiksema õpilaste arvuga koolides ei võiks kooliõdesid olla?

Kädi Lepp: Kooliõel on vaja kabinetti. Meil on väikesed koolid, mille ressursid on piiratud. Seega pole mõistlik neid kabinette täisvarustuses luua. Kohustus on pandud koolipidajale, KOV-ile.

Murekoht: Väikestes koolides ei ole kahjuks ka teisi tugifunktsioonide esindajaid.

Kädi Lepp (vastus sellele): Sellisel juhul on perearstid ja pereõed, kes võtavad selle teenusepakkumise enda peale.

Ettepanek Signelt: Tekitada igasse kooli vähemalt 1 tugifunktsiooni kandev spetsialist, kes teenust pakuks ja oleks vastaspooleks lapsevanematele.

Olga: Kes on see arst, kellega kooliõde saab konsulteerida?

K. Lepp: Meie asutuses oli 26 arsti. 2014 pidin vabastama need arstid töölt. Algselt tundus, et õed saavad hakkama, kuid nad siiski vajavad abi ning nad on loonud iseseisvalt suhted mõndade perearstidega. Praegu on plaanis võtta põhilepinguga tööle üks pediaater.

Signe: Tallinna õnn on selles, et suurt hulka koole ühendab 1 org, kes vahendab infot kooliõdedega. Väiksematel piirkondadel ei ole selliseid katuseorganisatsioone. Tallinna linn panustab koolitervishoidu.

Kui kooliõe pädevusest ei piisa, siis kooliõde suunab lapse isikliku perearsti poole.

Signe Riisalo: Kui me räägime integratsioonist, siis pigem me räägime sellest, et oleks interdistsiplinaarsus, et iga spetsialist jääks oma liistude juurde, et ta saaks oma tööd võimalikult hästi teha, selleks on vaja tuua sisse teisi spetsialiste, kes toetavad oma tegevustega. Kui vanem ei ole huvitatud last aitama, siis see ongi see koht, kus kõik kooliõded peaksid lastekaitseesse pöörduma. Kui koolis on psühholoog/sotsiaalpedagoog, siis nemad võtavad lastekaitsega ühendust.

Kädi: Seal vahel on kooli juhtkond, millega kaasneb hirm, et mis saab, kui ma lähen sellest juhtkonnast üle.

Signe: teavitamiseks on võimalik paluda anonüümsust.

Kas meil on lootust?

Ena Soodla: Kindlasti on! Mida rohkem teema üle arutame, seda tõenäolisem on see, et jõuame lahendusteni.

Signe: mobiilsus on võti. Hajaasutustesse pole võimalik selliseid teenuseid, mida saab pakkuda linnades. Aga see on teema, millega tuleb tegeleda!

Loodame, et arutelud ei lõppe siin. Loodame, et me suudame riigis tervikuna hajutada neid jäiksid piire.